Neměnné objekty a záznamy (record)

Neměnné objekty

- Neměnný (*immutable*) objekt nemůže být po jeho vytvoření modifikován
- Bezpečně víme, co v něm až do konce života bude
- Tudíž může být souběžně používán z více míst, aniž by hrozily nekonzistence
- Jsou prostředkem, jak psát robustní a bezpečný kód
- K jejich vytvoření nepotřebujeme žádný speciální nástroj
- Od nových verzí Javy (14+) lze pro tento účel s výhodou využít typy `record` (záznam)

Příklad neměnného objektu

```
public class Vertex1D {
  private int x;
  public Vertex1D(int x) {
    this.x = x;
  }
  public int getX() {
    return x;
  }
}
...
Vertex1D v = new Vertex1D(1);
// x of value 1 cannot be changed anymore
```

Totéž jako záznam (`record`)

- Namísto třídy `class` můžeme použít `record`
- Tím se definuje třída, kde každý objekt bude mít vlastnosti `name` a `address`, které se nastaví jednou a už nejdou změnit, čili jako výše `Vertex1D`.

```
public record Person (String name, String address) {}
//...
Person p = new Person("Pavel Holec", "Lipová 3, Brno");
```

Co nabízí `record`?

- `record` je vlastně typ *tříd neměnných objektů*.
- Překladač pro nás automaticky pro tuto třídy vytvoří:
  - konstruktor mající parametr pro nastavení každého atributu (hodnoty) v objektu
  - přístupové metody pro čtení atributů, např. `person.name()`

Metody v `record`

- Dále pak se "samy vytvoří":
  - metoda `equals` pro porovnání objektů: dva záznamy budou stejné <⇒ jsou stejné všechny odpovídající si atributy
  - metoda `hashCode()` konzistentní s `equals()`
  - "inteligentní" metoda `toString` vracející např. `Person[name=John Doe, address=100 Linda Ln.]`

Jména metod jsou odlišná od konvence používané u JavaBeans nebo obecně u javových objektů: tradičně by bylo `person.getName()`, ale u záznamu `person.name()`

Výhody a nevýhody neměnných objektů

Výhody

- je to vláknově bezpečné (*thread safe*) — objekt může být *bezpečně* používán více vlákny naráz
- programátor má jistotu, že se mu obsah objektu *nezmění* — silný předpoklad
- kód je *čitelnější*, *udržovanější* i *bezpečnější* (např. útočník nemůže změnit náš token)

Nevýhody

- chceme-li objekt byť jen drobně změnit, musíme vytvořit nový
- to stojí čas a paměť

Neměnný (`final`) odkaz

```
final Person p = new Person("Marek");
// reference cannot be changed
// p = new Person("Jan");
// but object itself can be changed
p.setName("Haha I changed it"); // this works!
```

Neměnný objekt

```
record Person(String name) {}
...
Person p = new Person("Marek");
// reference can be changed
p = new Person("Jan");
// but object itself cannot be changed
// p.setName("Haha I changed it");
```

Vestavěné neměnné třídy

- Neměnnou třídou v Javě je `String`.
- Má to řadu dobrých důvodů - tytéž jednou definované řetězce lze používat souběžně z více míst programu
- Nicméně i negativní stránky - někdy větší režie spojená s nemodifikovatelností
- Velkou skupinou vestavěných neměnných objektů jsou tzv. objektové obálky primitivních hodnot.

Objektové obálky nad primitivními hodnotami

- Java má primitivní typy — `int`, `char`, `double`, ...
- Ke každému primitivnímu typu existuje varianta objektového typu — `Integer`, `Character`, `Double`, ...
- Tyto objektové typy se nazývají *wrappers*.
- Objekty jsou neměnné
- Při vytváření takových objektů není nutné používat `new`,
  - využije se tzv. *autoboxing*, např. `Integer five = 5;`
  - Obdobně autounboxing, `int alsoFive = five;`

```
Integer objectInt = new Integer(42);
Integer objectInt2 = 42;
```

Konstanty objektových obálek

- Objektové obálky (např. `Double`) mají různé konstanty:
  - `MIN_VALUE` je minimální hodnota jakou může `double` obsahovat

    - `POSITIVE_INFINITY` reprezentuje konstantu kladné nekonečno
    - `NaN` je zkratkou Not-a-Number — dostaneme ji např. dělením nuly
- Protože konstanty jsou statické, jejich hodnoty získáme přes název třídy:

```
double d = Double.MIN_VALUE;
d = Double.NEGATIVE_INFINITY;
```

Metody objektových obálek

- např. pro `Double` existuje `static double parseDouble(String s)` — udělá ze `String` číslo, z `"1.0"`, vytvoří číslo `1.0`
- obdobně pro `Integer` a další číselné typy
- pro převody na číselné typy dále `int intValue()` převod `double` do typu `int`
- `boolean isNaN()` — test, jestli není hodnotou číslo

Více konstant a metod popisuje javadoc.

Víc hodnot

- Test: Objektové typy (`Integer`) mají od primitivních (`int`) jednu hodnotu navíc — uhádněte jakou!
- je to `null`
- `Integer` je objektový typ, proměnná je odkaz na objekt

Rozdíl od primitivních typů

Proč tedy vůbec používat primitivní typy, když máme typy objektové?

`int i = 1`

- zabere v paměti právě jen 32 bitů
- používáme přímo danou paměť, jednička je uložena přímo v `i`

`Integer i = 1`

- je třeba alokace paměti pro objekt, zkonstruování objektu s obsahem `1`
- v proměnné `i` je pouze odkaz, je to (nepatrně) pomalejší

[NOTE] Výkon může být u velkého počtu objektů problém, např. vytvoření miliónu proměnných typu `Integer` namísto `int` může mít dopad na výkon a zcela jistě zabere dost paměti, asi zbytečně.

Doporučení

- Používejte *hlavně primitivní typy*
- Využívejte metody objektových typů, hlavně statické, kde není třeba mít objekt
- Řada objektových jazyků vůbec primitivní typy jako v Javě nemá, vše jsou objekty

Konverze mezi primitivními a objektovými typy

- Java podporuje automatické zabalení (boxing) a vybalení (unboxing) mezi primitivními typy a wrappery.
- Proto je následující kód je naprosto v pořádku:
- Nicméně použití *primitivního typu* je obvykle lepší nápad.

Příklad konverze

```
int primitiveInt = 42;
// jakoby new Integer(primitiveInt),
// tedy zabalení hodnoty do objektu
Integer objectInt = primitiveInt;
// vybalení hodnoty z objektu
primitiveInt = new Integer(43);
```

Zvláštnosti

- Zajímavost, anebo spíš podraz Javy:

```
Integer i1 = 100; // between -127 and 128
Integer i2 = 100;
boolean referencesAreEqual = (i1 == i2); // true

i1 = 300;
i2 = 300;
boolean referencesNotEqual = (i1 == i2); // false
```

- Poučení: objekty pomocí `==` obvykle neporovnáváme (budeme se učit o `equals`).

Proč tak podivné chování?

- Optimalizace využití paměti: *"valueOf() returns an Integer instance representing the specified int value. This method will always cache values in the range -128 to 127, inclusive, and may cache*

other values outside of this range."

- Důsledek použití návrhové vzoru *Flyweight (muší váha)*, kdy konstruktor (respektive autoboxing kód v Javě) někdy vrací již dříve vytvořenou instanci (de facto *Singleton*), jindy zas zcela novou instanci.